

13 03 10 "Likt ett vårregn"

Hos 6: 3, Höga Visan 2: 10-13, Ords 16: 15

Vi har två barn, en dotter och en son. När dottern skulle födas kom värkarna i beräknad tid, och det var inte svårt att förstå att något var på gång. När sonen föddes gick jag över beräknad tid, jag hade inga förväningar utan allt var som vanligt. När dag efter dag gick utan att något hände blev känslan, nej, det kommer aldrig att bli något barn, trots att jag kände sparkar och trots att jag visste att det kommer att ske så sa känslan, nej, jag får gå så här... Men inom någon vecka var han född och vi var tvåbarnsföräldrar.

När vintern har varit som kallast och mest snörik, så är det svårt att tänka sig solens värmande strålar, solen som tinar snön och gör att våren så småningom kommer, trots att vi vet att det kommer att hända men men känslan säger hur ska det gå till?

När det gäller andliga sanningar, så kan vi också slängas mellan hopp och tvivel. Rent förnuftsmässigt kan vi läsa bibelordet, ta till oss det som står, men känslomässigt kan man undra: kan det verkligen vara möjligt att det som står ska ske, kommer det någonsin att gå i uppfyllelse? Inte minst i Gamla Testamentet finns det många löften om gudsingripanden, löften trots att folket ofta gått sin egen väg, ofta brutit de löften de gett om att hålla sig till honom, men Gud släpper inte taget, han vill verkligen visa sitt folk att han står för det han har sagt, att han har möjlighet att förändra, att han vill gripa in i både enskilda människors liv och i nationens liv. Och vi får under historiens gång se hur han gjort det omöjliga, hur kombinationen av hans löften och folkets beslut att återvända till honom och leva nära honom, ändrar omständigheter och ger nya möjligheter.

I profeten Hoseas bok kap 6 vers 3 kan vi läsa: *3Låt oss lära känna honom, låt oss sträva efter kunskap om Herren. Så visst som gryningen skall han träda fram, han skall komma till oss som ett regn, ett vårregn som vattnar jorden.*

Det är skrivet i en speciell situation, som ett löfte som en uppmuntran, men kanske också lite grann som en varning, han skall visa sig, han skall låta sin makt bli uppenbarad, men han vill också

komma med något nytt, han vill göra det som behövs för att det skall bli växt.

Jag vill lägga till ytterligare ett bibelord från ordspråksboken 16:15 och jag läser den gamla översättningen: *När konungen låter sitt ansikte lysa, är där liv, och hans välbehag är som ett moln med vårregn. Den nya översättningen säger: Ljus uppsyn hos kungen betyder liv, hans gunst är som ett vårregn.*

Konungen skulle jag vilja översätta till Gud, som vill ge liv, som vill ge av sitt välbehag. I den aronitiska välsignelsen får vi höra orden: *Herren låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig.*

De här båda verserna säger oss då att Gud, den himmelske konungen vill komma till oss, vill möta oss, vill skapa förutsättningar för att något ska hända. Och det sker på hans initiativ, därför att han älskar, därför att han har skapat oss till sin avbild.

Jag letade på uttrycket "vårregn" på nätet, och hamnade på en sida där man säljer trädgårdsredskap och där skrev man: bästa bevattningen vi kan tänka oss är väl ett stilla vårregn som sakta sipprar ner i marken och fuktar växternas rötter, därför att vattnet sprids runt växten så att jorden inte "slår ihop" med syrebrist som följd. Deras redskap hade en liknande funktion.

Och jag tror att vi allihop här och nu kan känna lukten av vårregnet, av naturen som kommer till liv och som ger växt åt allt som verkat dött. Och det är en positiv upplevelse.

I Israel är klimatet ett annat än i Sverige, och under det som vi kan kalla vintertiden är det också regntid. Först kommer höstregnet, som ofta är väldigt hårt och mer slår sönder än sipprar sakta ner, men som också ger förutsättningen för sådd och skörd, men sedan i slutet av vintertiden kommer vårregnet, som kommer på ett annat sätt, som ser till att rötterna vattnas, som ger förutsättning för att det ska växa också under torrtiden tills nästa höstregn kommer. Vårregnet är alltså väldigt viktigt för att allt ska fungera.

Kungen, Gud själv vill ge oss av vårregnet, för att vi ska få liv, för att vi inte ska torka ut. Han har gjort allt som behövs, och för oss som lever i nya testamentets tid, vet vi att det viktigaste han har gjort för att vi

ska få liv är att sända Jesus till världen, för att visa på Guds kärlek, och där var och en som tror på honom skall få del av evigt liv, men också här och nu kunna leva ett liv i hans närhet, där anden frukter mognar fram, där vi får vara i funktion, genom allt det goda han ger.

Men om vi återvänder till Hoseatexten kan vi se att det också finns villkor med i Guds löften, som det gör så många gånger. *3Låt oss lära känna honom, låt oss sträva efter kunskap om Herren.* För att jordbrukaren skulle kunna få bäst nytta av vårregnet så var det ju nödvändigt att jorden var så väl förberedd som möjligt, så att vattnet skulle kunna fylla rätt funktion.

Vi har ett ansvar för att förbereda vårt hjärtas jord genom att lära känna honom, genom att sträva efter kunskap om honom. Här finns både förstånd och känsla med. Och bägge är viktiga. Att lära känna honom handlar om relation, om närhet, om att ta sig tid; inte på grund av ett tvång, ett måste, för att pastorn, för att den eller den säger det, utan för att det är viktigt och betyder något. När vi ska lära känna varandra så gör vi det genom att prata med varandra, genom att försöka förstå varandra. Vi frågar varandra om hur vi tycker och tänker, och efter hand får vi förhoppningsvis mer och mer förtroende för varandra.

Vi har under våren i vår församling en kurs som kallas äktenskapsalpha, där par som vill ha friskvård för sitt äktenskap får möjlighet att sitta ner i lugn och ro och prata med varandra om frågor man kanske inte alltid får eller tar sig tid för annars, man får förklara för varandra vad man uppskattar hos varandra, man får fundera kring beteenden och attityder, får hjälp att förstå sina reaktioner, och hela tiden göra det i dialog med varandra, och därigenom lära känna varandra bättre och stärka sitt äktenskap ännu mer, och kanske inte minst genom att få göra det i en miljö där det inte är laddat, där inte konflikterna finns redan, utan det finns en trygghet också i det yttre. I materialet betonas också vikten av att ha s k äktenskapstid, där man har roligt tillsammans, och inte bara pratar barn och uppfostran och problem, utan gör det som är utvecklande och avkopplande.

Om vi överför det här till gudsrelationen så menar jag att det är viktigt att vi tillbringar tid med honom också när vi inte ber och ropar om ett ingripande eller lägger fram alla våra önskningar, utan bara får

vara nära och känna glädje, känna att vi kan få sitta i hans knä som profeten Jesaja uttrycker det och bara ta emot av hans kärlek. Vi är olika och har olika utgångspunkter, och därför går det inte att göra ett schema som passar alla, men några tips kan vara att sätta på en lovsångsskiva, sjunga med, låta orden tala och bli till ens egna och gärna göra det i ensamhet, så att det är Gud och jag och någonting händer i relationen. För en annan kan det vara att gå ut i naturen och se Guds skapelse, att njuta av frisk luft och bara känna att man mår bra; för någon kan det handla om att dela gudstjänstgemenskap och i gemenskapen märka att det är så viktigt att vi har varandra, och att man får kraft i varandra och i den gemensamma upplevelsen. För en annan är det en stunds stillhet, eftertanke som är viktigt. Om vi vill tror jag att Gud också kan visa oss hur vi ska kunna göra det på ett positivt sätt.

Man skulle kunna säga att uttrycket "lära känna honom" handlar om att förstå hur Gud är. Låt oss göra ett tankeexperiment att vi inte vet någonting om hur Gud är, utan kommer med helt öppet sinne för att lära känna honom. Vad skulle vi se? Kärlek, barmhärtighet, omsorg, glädje, närhet. Kanske skulle det vara befriande att försöka nalkas Gud på det sättet, om vi nu kan klara av det med allt det vi redan vet och har erfårit av positivt och negativt. Men förmodligen skulle vi få en och annan AHA-upplevelse, och nya erfarenheter av honom. Paulus beskriver det: (Ef 3:18) att *ni förmår fatta bredden och längden och höjden och djupet och kära känna Kristi kärlek, som är väldigare än all kunskap*

Det andra uttrycket "låt oss sträva efter kunskap om Herren" handlar om att förstå vem Gud är. Och då har vi bibelns ord som en källa till kunskap, som en möjlighet att förstå mer, där vi genom att läsa olika bibelställen, genom att jämföra, genom att låta andras kunskap tillföra något till min egen kan berika oss själva och varandra. För det märkliga är att vi aldrig blir fullärda, det finns alltid något nytt att få, alltid nya infallsvinklar också på det som är välkänt. Och genom att livet ser ut som det gör, och vi har olika behov och möjligheter, kan samma bibelord gå helt olika nyanser beroende på den yttre situationen. Och därför får vi fylla vårt inre skafferi med bibelord, som när vi läser dem kanske inte betyder något, men som Jesus kan plocka fram ur vårt skafferi och erbjuda oss som stöd och hjälp.

Och om vi lär känna Herren, om vi strävar efter att fyllas av kunskap om honom, kommer förmodligen också vissheten om att han vill gripa in växa, och vår tro kan växa, inte på grund av vår prestation, men genom att närheten till honom säger att det kan ske. De tolv lärjungarna som fick uppdraget att göra alla folk till lärjungar fick en till synes omöjlig uppgift, men Gud gav dem den helige anden som en hjälpare, och tretusen människor från hela världen kom till tro och kunde åka hem och berätta och så var det igång. Vårregnet som han vill sända till oss, kanske skulle kunna översättas med den helige ande, som finns i oss, som vill lära oss mer om Jesus, som vill ge kraft och stöd, som vill utrusta oss som vill leda oss steg för steg.

Och då vill jag citera ytterligare ett bibelord från Höga Visan, vad som händer när vårregnet kommit och fått göra sitt och vad han gör:
Höga Visan 2: 10Min vän säger till mig: Kom, min älskade, min vackra flicka, kom ut! 11Vintern är över, regntiden är förbi. 12Marken täcks av blommor, sångens tid är inne, turturduvan hörs i vårt land. 13Fikonträdet får kart, vinstocken går i doftande blom. Kom, min älskade, min vackra flicka, kom ut.

Nånting händer, vi får se blommorna, vi får se frukten, vi får höra turturduvan. Och det kan naturligtvis handla om många olika saker, men utifrån dagens texter menar jag att han vill förnya oss i vårt inre, i våra församlingar, i vårt gemensamma arbete, och att vi ska få se hur någonting nytt växer fram.

Jag var i en offentlig lokal i veckan och stördes av att ytterdörren gnisslade väldigt, och vi var några som talade om det, och kom fram till att endera så störs man väldigt och bar hör gnisslandet, eller också kan man vända på det och tänka, vad bra att det låter, för då märker personalen att någon kommer och är beredde att ta emot gästerna.

När vi lär känna Gud vill han låta en visshet växa fram om vilka möjligheter han har, han kan vända det negativa till det positiva. När vi strävar efter att förstå vem Gud är, vill han låta en glädje och fascination växa fram hos oss, som gör att vi lättare kan se vad det leder till, och då händer något med oss och det som känts som hinder kan vändas till en möjlighet.

AMEN